

kozube a premýšľal o význame Vianoc. „Pre Boha nemá cenu, aby sa stal človekom,“ uvažoval. „Prečo by všemohúci Boh mal tráviť svoj drahocenný čas s niekým ako sme my? A keby aj, prečo by sa chcel narodiť práve v chudobnej maštali? Keby Boh chcel naozaj zostúpiť na zem, určite by si našiel iný spôsob.“ Náhle muža vyrušil divný zvuk prichádzajúci z vonku. Priskočil k oknu a oprel sa o rám. Vonku uvidel hŕf snežných husí, ktoré divoko mávali krídlami a zúfalo sa snažili dostať z hlbokého snehu. Mužovi ich bolo ľúto, a tak sa obliekol a vyšiel von. Pokúsil sa zahnať husi, ale čím viac sa snažil, tým viac sa bránili. „Keby tak vedeli, že ich chcem zachrániť,“ pomyslel si. „Ako ich mám presvedčiť, že to robím pre ich dobro?“ Zrazu ho napadlo: „Keby som sa aspoň na chvíľu stal snežnou husou a mohol s nimi hovoriť ich rečou, potom by ma pochopili.“ Náhle si spomenul na Štedrý večer a usmial sa. Vianočný príbeh sa mu už nezдал nezmyselný. V duchu si predstavil dieťa ležiace v jasiach v Betleheme. Už rozumel vianočnej záhade. „Boh sa stal jedným z nás, aby nám našou rečou mohol povedať, že nás miluje, že nás miluje práve teraz a že mu ide o naše dobro. Verím tomu? Akým dobrom ma chce obdarovať Boh počas týchto dní?

Narodenie Pána

25/12/2020

Hľa, Pán ohlasuje až po končiny zeme: „Povedzte dcére Siona: Hľa, prichádza tvoj spasiteľ.“ Iz 62, 11-12

„Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo tmách. Ak niekto počúva moje slová a nezachováva ich, ja ho ne-

súdim, lebo som neprišiel svet súdiť, ale svet spasit’.“ Jn(12,44-50)

Pomôžem si dnes slovami Svätého otca pápeža Františka: „Dramou Ježišovho svetla bolo, že bolo odmietnuté. Na začiatku Evanjelia to Ján jasne hovorí: „Prišiel k svojim a vlastní ho neprijali. Milovali viac temnotu než svetlo“. Zvykli si na temnotu, zvykli si žiť vo tmách: nevedia prijať svetlo, nemôžu to urobiť; sú otrokmi temnoty. Toto je Ježišov boj, nepretržitý: osvecovať, prinášať svetlo, ktoré dáva vidieť veci tak, ako sa majú, aké sú; dáva vidieť slobodu, dáva vidieť pravdu, ukazuje cestu, ktorou sa vybrať, s Ježišovým svetlom. Ježiš prináša svetlo.

Ktoré sú to veci, robia oči viery chorými? Nerestí, nadradenosti, duch svetskosti – ma vedú k spoločovaniu sa s druhými s cieľom zostať bezpeční vo tmách. Je to mafia, ktorá hľadá niekoho ďalšieho, aby sa zakryla a zostala vo tmách.

Nie je ľahké žiť vo svetle. Svetlo nám dáva vidieť mnoho nepekných vecí v našom vnútri, ktoré nechceme vidieť. No Pán nás zachraňuje. Najprv nás však žiada pozrieť sa na ne; aby sme mali odvahu vidieť naše temnoty, aby tak Pánovo svetlo vstúpilo dnu a zachránilo nás.

Nebojme sa Ježišovho svetla. Ved' preto prichádza v podobe malého dieťaťa, ktoré túži byť prijaté.

Svätý Štefan

26/12/2020

„Vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha.“ Mt 10, 17-22

V jednom kostole sa pýta chlapec svojej starkej: „Starká, keď sa to červené svetielko tam vpredu zmení na zelené, budeme môcť ísť domov?“

Eucharistia je tak zvláštna. V nej vidíme i nevidíme Božieho Syna. Očami tela vnímame chlieb – hostiu, a očami ducha môžeme vnímať Spasiteľa. Záleží to len od nášho vzťahu s Ním. Eucharistia sa stáva protilekom na ľahostajnosť, hovorí pápež František. Započúvajme sa:

„Božia všemohúcnosť je pokomá, tvorená čisto láskou. A láska koná veľké veci pomocou malých vecí. Eucharistia nás to učí: tam je Boh obsiahnutý v kúsku chleba. Jednoduchý, nenahraditeľný, Chlieb, ktorý sa láme a rozdáva. Eucharistia, ktorú prijímame, na nás prenáša mentalitu Boha. A vedie nás k tomu, aby sme my sami dávali druhým protilek na postoj ľahostajnosti, „je mi to ľúto, ale mňa do toho nič“, na postoj „nemám čas, nemôžem, nie je to moja vec“. Proti odvracaniu pohľadu na druhú stranu.“

Nesmieme zabudnúť, že slávime Eucharistiu, aby sme sa naučili stáť sa eucharistickými mužmi a ženami. Čo to znamená? Znamená to nechať Krista, aby konal v našom konaní – aby jeho myšlienky boli našimi myšlienkami, jeho pocity tými našimi, jeho rozhodnutia našimi rozhodnutiami.

pápež František

Farnosť svätého Tomáša apoštola - SALEZIÁNI Partizánske ŠÍPOK

4. týždeň
ADVENTNÝ
2020

4. Adventná nedeľa

20/12/2020

Boh poslal anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária. Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravás, milosti plná, Pán s tebou.“ Lk 1, 26-38

Počas záplav spôsobených pretrhnutím priehrady, ktoré sa objavili nečakane a ničili krajinu i ľudí sa jeden veriaci človek modlil k Bohu: „Bože Pán celého vesmíru ulav svojim služobníkom v tomto nešťastí a zachráň nás!“ Tu sa mu vo sne zjavil boží anjel a zvestoval mu veľkú novinu. „Neboj sa Boh ťa

osobne zachráni, už zajtra príde pre teba a pomôže ti.“ Od veľkej radosti sa ten človek prebral a začal sa pripravovať na osobnú božiu záchranu. Zbalil si veci. Teda tie najpotrebnejšie ako doklady a dôležité dokumenty, pribalil si teplé oblečenie i náhradné ponožky. Keď tu zrazu na dvere domu zaklopal jeden počestným, ktorý tadiaľ prechádzal utekajúc od záplavy a povedal: „Pane, videl som, že sa v tomto dome svieti nepotrebné pomôcky, odveziem vás kde budete potrebovať.“ Na jeho prekvapenie človek odpovedal: „Ďakujem netreba, mňa príde zachrániť Boh osobne.“ Voda pomaly stúpala. Človek bol pripravený a začínal byť trochu nedočkavý. Tu popri jeho dome prechádzala na čln hliadka. I ona sa pristavila a pozvala človeka, aby spolu s ňou opustil záplavové územie. No jeho odpoveď bola rovnaká: „Ďakujem netreba, mňa príde zachrániť Boh osobne.“ A tak i hliadka odišla. Voda nadďalej stúpala. Zaplavila dom. Vyhnala človeka na strechu. V tom prilietela helikoptéra so záchranárskym tímom a chcela človeka zachrániť. No ten už s hnevom jej posádke odpovedal: „Ďakujem netreba, mňa príde zachrániť Boh osobne.“ Odleteli. Človek sa utopil.

Prišiel pred Božiu tvár a s výčitkou namiesto objatia vyprskol na Boha: „Kde si bol keď som ťa čakal?“ No Boh mu s pokojným hlasom odpovedal: „V ten deň som k tebe prišiel až trikrát a ty si ma ani raz nespoznal.“

Mária spoznal v božom poslovi samého Boha, ktorý ju prišiel navštíviť a zaplavil ju množstvom milostí. Ona sa pod ich vplyvom stala matkou Ježiša, Božieho Syna. Aj ja som pozvaný stať sa nositeľom Boha vo svojom živote. Spoznávam ho? Viem ho spoznať v mojich životných situáciách? Rozpoznávacím znakom vôle spoznať božiu vôľu a vidieť jeho tvár je pokora i úcta. Mária to vyjadřila týmito slovami, ktoré môže tento deň použiť na osobnú modlitbu. „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Tieto slová modlitby neznamenajú, že všetky bolesti i starosti sa zaraz stratia, ale že v týchto starostiach i ťažkostiach nie sme sami. Je s nami On – Emanuel. Pridajme teda do kroku smerom k Vianociam, smerom k opravdivej ľudskosti, smerom k slobode, tak ako Jozef a Mária i keď museli utekať do Egypta...

„Chcel by som všetkých povzbudiť, pridať do kroku“ smerom k

Vianociam, tým pravým, čiže k narodeniu Ježiša Krista. Tento rok nás čakajú obmedzenia a ťažkosti, ale myslíme na Vianoce Panny Márie a sv. Jozefa: nemali na ružiach ustlané! Kolké ťažkosti mali! Kolké starosti! A predsa viera, nádej a láska ich viedli a podopierali. Nech je to tak aj pre nás! Nech nám táto ťažkosť pomôže aj trochu očistiť spôsob prežívania Vianoc, ich oslavovania, tým, že zanecháme konzumizmus: nech sú viac náboženské, viac autentické, viac pravdivé.“ pápež František

Rondelok

21/12/2020

Hlas môjho milého! Hľa, on prichádza, po horách skáče, po vrškoch hupká. Milý môj je sťa sma, ako jeleniča. Hľa, ved' už stojí pred naším múrom; oblôčkom hľadá, cez mriežku sa díva. Môj milý mi hovorí: „Hor' sa, priateľka moja, holubica moja, krásava moja, a pod! Ved' už je po zime, dažď prestal, pomínil. Pies 2, 8-14

Aké krásne je počuť hlas človeka, ktorý nás miluje a prejaví nám to. Aké oslobodzujúce je vedieť, že niekto stojí za nami a podporuje nás, nenechá nás samých a ani nenechá nás napospas nám samým (naším strachom, depreziám, nadmernej sebestačnosti, či dokonca naším predstavám o tom ako by mal vyzerat' a ako by mal Boh pracovat'). Jeho hlas je úplne iný. Neprehovára nám z vonku cez veci, ale prehovára nám vždy z vnútra. Preto sa potrebujeme každý deň zastaviť a stíšiť, aby sme ho počuli. Nie je to hlas, ktorý by kričal, panovačne či rozhodne rozkazoval, kritizoval.

No je to hlas tak tichý, že ho prekrýje i to najmenšie zašvitorenie nášho ega. No Boží hlas ticho lieči naše srdcia. A trepezlivo drží stráž nad nami keď sme v horúčke našich vášní. Čaká na nás. Pozýva nás k sebe. Pod!

„Hlasne volám k Pánovi, k Bohu volám a on ma počuje.“ Ž77

Svätý Augustín hovorí o Jánovi, ktorý bol hlasom volajúcim na púšti toto. „Ján bol hlas. Ale Pán bol, „na počiatku Slovo“. Ján bol hlasom za istý čas, Kristus je večným Slovom od počiatku. Vezmi slovo – čím ostane hlas? Kde niet myšlienky, tam je len prázdny zvuk.“

Božie Slovo prebýva medzi nami. Jeho hlas sa ozýva v našich chrámoch ako silná ozvena, no počujú ho tí pokorní a tichí srdcom. Aj dnes dostávame pozvánku stíšiť sa, nechat' naplniť si srdce Božím Slovom. Nechajme si čas i priestor v tomto dni na stíšenie sa. Rozpamätajme sa na veľké divy, ktoré v nás Boh vykonal, keď sa dotkol nášho srdca – podobne ako to robí autor úryvku z knihy Pieseň piesní, keď opisuje ak sa jeho dotkol Pánov hlas. Vtedy sa budeme aj my opravdivo modliť. Ako? V Duchu a Pravde! Čo to znamená? Odpoved' nachádzame v slovách Pápeža Františka:

„Keď sa veriaci človek pohnutý Duchom Svätým modlí za hriešnikov, nevyberá si, nevynáša verdikty odsúdenia: modlí sa za všetkých. A modlí sa aj za seba. V tej chvíli vie, že sa ani tak veľmi nelíši od ľudí, za ktorých sa modlí: cíti sa hriešnikom medzi hriešnikmi a modlí sa za všetkých.“

Už sa viac necíti byť niečím viac, lebo je veriacim. Už sa nevníma nad svetom a jeho predstaviteľmi. No je konkrétnym človekom, v konkrétnom čase, v konkrétnom priestore s konkrétnymi ľuďmi – s konkrétnym (t.j. synonymický slovník uvádza: skutočným, určitým, adresným, opravdivým, neskresleným, neskaleným) Bohom.

Utorok

22/12/2020

Mária hovorila: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, ...

Lk1, 46-56

Známy huslista Fritz Kreisler raz po vydarenom koncerte odchádzal z divadla v Dubline do tmavej zimnej noci. Keď sadal do auta, začul hru na husliach. Niektorý hral veľmi pekne na husliach pred divadlom, kde on pred chvíľou skončil vydarený koncert. Oslovený hlasom pekných a čistých huslí, Kreisler chcel uvidieť toho, kto tak pekne hrá. Keď prišiel k bočným dverám divadla, uvidel mladú Írku. V puzdre od huslí mala niekoľko drobných mincí. Keď dohrala, spýtal sa na jej meno. Bola to Lillian Mack, ktorá si hrou na husle zarábala. Tí, čo odchádzali z divadla, plní krásnych dojmov, jej hru ocenili pár mincami. Kreisler za niekoľko minút si uvedomil oveľa viac. On bol predsa husľový virtuóz. Pozval ju do hotela, kde býval a prosil ju, aby hrala len pre neho. Bol tak nadšený talentom dievčat'a, že jej hra ho chytala za srdce. Poprosil ju, aby s ním hrala na koncerte v Kráľovskom divadle.

Tajomstvo vtelenia je vpádom Boha dovnútra jedného príbehu lásky. Len milujúce srdce je schopné prijať Boha. ("hrat" pre neho) Boh posla anjela, svojho posla, jednej neobyčajnej dievčine, neobyčajnej preto, lebo je normálna...! Dievča ako mnohé iné, ale pozomé na slová svojho Boha! Láska k našim drahým, láska, ktorá sa v nás narodí, je Božím darom. V našom živote nemožno nájsť kút, v ktorom by sa Boh nemohol narodiť. Potrebujeme k tomu našu schopnosť uveriť.

Streda

23/12/2020

Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch. Ved' ma vo svojej pravde a uč ma, lebo ty si Boh, moja spása.

Ž 25, 4-5b. 8-9. 10+14

Skvelé. Dnes vám všetkým prezradím najväčšie tajomstvo kresťanského života. A to ako a jednoducho dosiahnuť všetko to, čo od Boha potrebujeme. Akurát neviem prečo všetci o tom tak urputne mlčia. Stačí dodržiavať týchto päť rád:

1. každé ráno sa pomodliť
2. každý deň urobiť malý, drobný dobrý skutok
3. povedať aspoň jedno pozitívne slovo a niekoho pochváliť
4. dať si pohov od hlúpych príspevkov/statusov na facebooku
5. a pred spaním sa poďakovať za celý deň

Tieto rady sa dajú chápať ironicky v duchu rýchlych návodov na chudnutie, alebo rýchlych pokrokov v cvičení, či priamočiarych kariérnych rastov.

Bol jeden ostrov v oceáne. Okolo ostrova bola tá najčistejšia voda a ako to býva s čistou vodou bolo vidno až na dno. A že to bola poriadna hĺbka pochopia tí, ktorí už také ničeo zažili. Ostrov bol známi na celom svete svojimi domorodými potápačmi, ktorí dokázali bez použitia dýchacích prostriedkov doplávať až na dno a vyloviť z neho úžasne krásne perly. Také krásne ako nikde na svete. Jeden turista sa pri návšteve tohto ostrova tak nadchol, až sa spýtal jedného z potápačov, aby mu prezradil tajomstvo ich zručností. On na to prikývol, ale pod podmienkou, že ten turista skočí do vody a pokúsi sa doplávať čo najhlbšie ako len dokáže. Turista neváhal a skočil no po pár chvíľach sa dych-lapajúci vynoril nad hladinou. Domorodec mu povedal: „To čo odo mňa žiadaš si vyžaduje každodenne sa ponárať do týchto vôd. Znova a znova a znova, vytrvalo dovedy až raz sa ti to podarí pod dohľadom staršieho potápača.“ A keďže turista nemal ani odvahu a ani čas, tak odišiel z ostrova smutný.

Kresťanská viera nie je súborom poučiek a lacných giest, rýchloná-

vodov, či ľudského výdobytku rozumu. Kresťanská viera ja osobný vzťah dôvery, v ktorom nič iné, a ani tá najkrajšia poučka nenahradí môj osobný vzťah s Bohom. On mi dôveruje. Život s ním je ako dobrodružná cesta plná prekvení. Žiť život s Bohom je prijať túto cestu a žiť život s ním. Potom sa tieto rady stanú, nie zbierkou prikázaní, ved' už desatoro je vymyslené, ale za každým prikázanim desatora nájdeme nezmenené množstvo životných príbehov konkrétnych ľudí, ktorí žili svoj život s Bohom. Oni tento zážitok syntetizovali do jednoduchej vety desatora, ktorej význam sme my pozvaní objavovať každý deň.

Ponárajme sa často do vôd Božieho života. Do jeho života, krásneho priezračného, aby sme raz získali vzácnu i nádhernú peru Božieho života.

Štvrtok

24/12/2020

Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja.“ Lk1,79

Jedného mrazivého štedrého večera sedel zamyslene muž pri

